

fat et Udvalg til Lovforslagets yderligere Drøftelse. Der er kun en eneste Paragraf, jeg skal omtale, nemlig den ny § 31, som er indsat i Folketinget, og som handler om Gendarmerne. Det er i mine Øjne en absurd Bestemmelse, der her er sat ind; den er saa haanende og krænkende for hæderlige Folk — for Folk, der mere end nogen anden Foranstaltning have bidraget til at opretholde Ro og Orden baade i Købstæderne og paa Landet — at jeg ikke kan tænke mig, at Landstinget vil gaa ind paa at lade den Bestemmelse blive staaende i Lovforslaget. For mit Bedkommende vil jeg udtale, at fulde den Paragraf blive bibeholdt, vilde det være tilstrækkelig Grund for mig til at stemme mod Lovforslaget, selv om det paa alle andre Omraader opfyldte det, jeg kunde ønske. — Hermed skal jeg slutte, idet jeg ligesom den ærede forhenværende Ordfører anbefaler Sagens Fremme og haaber og ønsker, at der bliver nedsat et Udvalg.

Th. Nielsen: Det forekommer mig nok, at der ærede forhenværende Ordfører, det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Høst), dog var lovlig haard ved Forslaget til at begynde med. Han udtalte, at Lovforslaget bærer egentlig en fejl Titel, idet det hedder: Forslag til Lov om Jagten. Det burde rettes til: Forslag til Lov om Udryddelse af Vildtet og til Beskyttelse af Krybstykkeret. Efter denne Indledning kunde man egentlig gerne tro, at vi lige saa godt kunde ophøre med al Forhandling om denne Sag, thi var det Tilfældet, at Indholdet var af en saadan Bestaffenhed, vilde det næppe Lykkes Rigsdagen lige saa lidt i denne Samling, som i de nærmest forestaaende at kunne blive enig om denne Sag. Men den ærede forhenværende Ordførers Motivering forekommer mig rigtig nok heldigvis at staa i nogen Modsetning til den stærke Dom, med hvilken han begyndte sine Udtalelser. Ganske vist er Lovforslaget undergaaet en Del Forandringer i det andet Ting, og der er allerede af den ærede sidste Taler gjort opmærksom paa, at der i Folketinget var stillet ikke mindre end 65 Ændringsforslag ved 2den Behandling, og han kunde have tilføjet, at der ved 3dje Behandling var stillet 31; men jeg skal dog gøre opmærksom paa, at af de 65 Ændringsforslag vare mange jo kun rene Redaktionsændringer, og om de 56 Ændringsforslag var hele Udvalget enig, baade Højre og Venstre. Der bliver saaledes kun 9 Ændringsforslag tilbage, om hvilke der ikke var Enighed. Det samme var Tilfældet med mange af de Forslag, der vare stillede ved

3dje Behandling. Det var i Virkeligheden kun 2—3 Ændringsforslag, om hvilke der her ikke var Enighed. Jeg tror, at man vil gøre vel i saa vel ved denne Sags Behandling som ved andre, at se paa, om det paagældende Ting, det være sig Folketinget eller Landstinget, staar paa det bestaaende, og er fuldstændig enig; thi saa maa det andet af de to Ting, det være sig nu Folketinget eller Landstinget, helst opgive Været. Naar der blot er Enighed i et Ting, og dette Ting tillige staar paa det bestaaende, er det umuligt, at det andet Ting kan faa sin Vilje gennemført, med mindre det kan gøre Ændrømmelser, for hvilke det til Gengæld kan faa andre. Noget anderledes forholder det sig jo, hvor man vel gaar uden for det bestaaende, men hvor der ikke er absolut Enighed i Tinget. Der kan der jo være Grund til gennem fortsatte Forhandlinger og Overvejelser at prøve paa, om man ikke kan overbevise Flertallet.

Jeg tror, at Jægerens Interesser ere i det hele taget vel varetagne i det Forslag, som her foreligger; den ærede Ordfører i Folketinget er jo vist ogsaa kendt som en meget ivrig Jæger. Jeg kan derimod ikke paa alle Punkter se, at andre Interesser ere blevne varetagne i samme Grad, det gælder navnlig Landbrugernes og tillige Humanitetens Interesser. Nu ved jeg vel, at man siger, at Jagten ikke har noget med Humanitet at gøre. Ja, det er muligt, jeg skal ikke trættes med de paagældende derom; jeg ved, at man ogsaa siger, at Slagtning ikke har noget med Humanitet at bestille; men ikke desto mindre taler man dog om humane Slagtningsmetoder, og Slagtingen er jo stedse bleven forbedret saaledes, at den er bleven mere human. Men ogsaa med Hensyn til Jagten kan der vistnok med nogen Grund tales om, at der vises mere eller mindre Humanitet ved Udøvelsen af denne Sport; men jeg skal i øvrigt i saa Henseende ikke trættes om Ord. Derimod vil jeg aldeles bestemt fastholde, at de humane Interesser bør varetages og kunne varetages ved, at man paa Punkter og Omraader, hvor man mener, at der findes en større Forsølgelse af Vildtet Sted, end der stemmer med den rette Humanitet, gør Indskrænkninger over for Jægerne ved Udøvelsen af deres Jagt. — Jeg er ikke saa heldig at være enig med den ærede forhenværende Ordfører i flere og ikke ganske saa og tillige meget vigtige Bemærkninger, som han fremkom med; det gælder særlig Bestemmelserne om Jagttegnene, som han omtalte. Men den ærede sidste Taler har jo allerede gjort opmærksom paa, at Jagttegnene ikke her bleve